

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Officium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

talis morbi, vel mali, vel periculi evitacionem. *Ibid. num.*

10 & 11.
6. Consuetudines colligendi herbas in tali die festo, hauriendi aquam, venam aperiendi animalibus, rescindendi ungues, & similes, sunt tamquam superstitiones damnandæ, nisi id faciant homines ut se magis excitent ad Deum precandum propter diem Sancto dedicatum, quamquam adhuc sit improbanda hæc consuetudo, cum excedat modum Ecclesiæ consuetum honorandi Deum vel Sanctos. Committitur quoque superstitioni, dum in publicis supplicationibus imago aliquis Sancti projicitur in flumen, ut pluat, aut dum existimatur tot orationes prodesse, & non pauciores: non videtur tamen superstitione ars inveniendi aquam latentem adhibita virga talis vel talis generis, id enim fieri potest naturæ viribus *Ibid. num. 12. & seq.*

7. Non est supersticiosum, si dum colliguntur aliqua herba, aut curantur morbi, recitantur aliqua orationes, modo hæc nihil vani contineant: neque damnandus est tamquam supersticiosus usus triginta Missarum S. Gregorii, qui triginta diebus curavit orari pro defunctis, modo aliqua circumstantia vanæ non miscantur. *Ibid. num. 15. & 16.*

8. Damnandus est modus curandi vitæ, gladio, &c. infirmos vulneratos existentes in loco tam distante, ut ex principis philolophiæ, aut activitate causarum, concludatur illum effectum non posse naturaliter à causa tam distante provenire; quia agentia naturalia agunt per contactum formalem, & habent determinatam spheram suæ activitatis. *Ibid. n. 17 & 18.*

Odium.

Vide v. *Charitas.*

A D D I T I O.

Officium.

Officium Reip. si viliori detur, non digniori, quidam putant esse mortale, alii sufficere, si detur idoneo. Vid. Val. 10. 3 d. 59. 7 p. 2. de accept. pens. in off. secul. Bannes 7. 63. art. 2. prop. fm. ait peccare contra justitiam distributivam dignioribus

non

non distribuentes. Idem Salon 2.2 q.63.art.2. cont. 9. *si cum administratione conjuncta Idoneo*) Cajet. *vers. lectio.*

Officia Reip. vendere, illicitum quidam negant, quidam juncunt, certè non expedit. *Illicitum*) *Adrian in 4. Negant*) *Fum. v. officium, D. Thom. Sot. & alii citati à Bann. l.c. vid. Mol. d. 1. Salon. q. 63 art. 2. contr. 8. qui putat licere vendere officia. Adrian. l.c.*

Potest princeps compellere subditum ad suscipiendum officium publicum. *Vid. Thom. ep. 4. & 21. D. Thom. ad Dist. ciff. Brab. Fum. v. officium 1.*

Officium divinum, seu hora Canonica.

Vide v. Clericus, Distributiones, Orare, Parochus.

1. Divinum officium materialiter sumptum, seu hora Canonica per se sumptæ, nihil aliud sunt quam quædam laudes & preces ab Ecclesia institutæ ad orandum & ore laudandum Deum singulis diebus certis ac definitis horis. *tom. 1. de re, qua ad privatam Divini Officii recitationem ab Ecclesia præscriptam pertinent, disp. 1 q. 1 punct. 1 n. 1.*

2. Horæ Canonicae formaliter consideratæ, ut sunt actus orationis, nihil aliud esse videntur quam actus quidam religionis, vel obedientiæ, aut etiam justitiæ, quo non solum Deus laudatur, verum etiam explicatur desiderium Ecclesiæ & à Deo vel à Sanctis petuntur res decentes, juxta ejusdem Ecclesiæ præscriptum. *Ibid n. 6.*

3. Horæ Canonicae non sunt de jure divino, sed Ecclesiastico, quia neque ex Scriptura, neque ex Ecclesiæ traditione, neque ex sanctorum Patrum testimonio colligitur eas jure divino institutas fuisse; quando autem institutæ fuerint, constat quoad substantiam divinum officium originem à temporibus ipsis Apostolorum traxisse. *Actor. 3. Petrus & Joannes accubebant in templum ad horam orationis nonam,* quamquam si consideretur quoad formam & numerum horarum, non constat quando nam fuerint institutæ. Certum tamen est illas ab initio aliquam formam habuisse, & postea in hunc qui modo existit modum redactas fuisse, ut patet ex Bulla Pii V. *Ibid. punct. 2. num. 1. & seq.*

4. Summus Pontifex (non verò Cardinales, aut Episcopi) potest cum beneficiario, vel clerico sacris initiato dispensare